

ἀμαγάριστος ἐπίθ. σύνηθ. καὶ Πόντ. (Τραπ.) ἀμα-
γάρ'στους βόρ. ιδιῶμ. ἀγαμάριστος Κρήτ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. μαγαριστός <μαγα-
ρίζω, παρ' ὃ καὶ γαμαρίζω. Ἡ λ. καὶ παρὰ Πορτ.

1) Παθ. ὁ μὴ μαγαρισμένος, ὁ μὴ ἐρρυπωμένος διὰ
κόπρου, ἄρρυπος, καθαρὸς ἐνθ' ἄν.: *Λὲ μαγαρίστηκε τὸ
παιδί, εἶναι ἀμαγάριστο πολλαχ. Τὸ παιδί ἀμαγάριστον ἐν*
Τραπ. 2) Ἐνεργ. μεταφ. ὁ μὴ μαγαρίσας τὴν νηστείαν,
ὁ μὴ φαγὼν ἐν ἡμέρᾳ νηστείας ἀπληγορευμένον φαγητὸν
πολλαχ.: *Κάνεις δὲν ἔμεινε ἀμαγάριστος.*

ἀμαγγάνιστος ἐπίθ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ἀμαγγάνιος
Κέρκ. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. μαγγανιστός <μαγ-
γανίζω.

Ὁ μὴ ὑποστάς σύνθλιψιν διὰ μαγγάνου: Φρ. *Λινάρι*
ἀβούλιγο καὶ ἀμαγγάνιγο (ἐξ ἐπωδ., περὶ ἧς ἰδ. ἀβούλητος)
Κέρκ.

ἀμάγγωτος ἐπίθ. Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *μαγγωτός <μαγ-
γώνω.

Ὁ μὴ μαγγωθείς, ὁ μὴ συλληφθείς.

ἀμαγείρευτα ἐπίρρ. σύνηθ. ἀμαγείρευτα Κρήτ. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀμαγείρευτος.

Χωρὶς νὰ ἔχη μαγειρεύσει τις ἐνθ' ἄν.: *Ἐχω ἀσκού-*
πιστα καὶ ἀμαγείρευτα ἀκόμη σύνηθ.

ἀμαγείρευτος ἐπίθ. κοιν. ἀμαγείρυντους βόρ. ιδιῶμ.
ἀμαείρευτος Ἄνδρ. Κύπρ. Πόντ. (Κοτύωρ.) Σύμ. ἀμα-
γέρυτος Εὐβ. (Αὐλώναρ.) Θράκ. (Σαρεκκλ.) Κρήτ. Πελοπν.
(Κορινθ.) κ. ἄ. ἀμαγείρυντους Ἰμβρ. ἀμαέρυτος Ἄνδρ.
Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.)

Τὸ μεσν. ἐπίθ. ἀμαγείρευτος.

1) Παθ. ὁ μὴ μαγειρευθεὶς κοιν. καὶ Πόντ. (Κοτύωρ.
Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.): *Κρέας ἀμαγείρευτο. Κουκκιά ἀμαγεί-*
ρευτα κοιν. Φαγεῖ ἀμαγείρευτο Ζάκ. β) Ὁ καθ' ὃν δὲν
ἐμαγείρευσέ τις Σύμ.: *Γνωμ. Ἡ Κεριακή ἀμαγείρευτη πομπή*
τῆς ἐβδομάδας (ἡ Κυριακή ὡς ἐπισημοτέρα ἡμέρα τῆς ἐβδο-
μάδος ἀτιμάζεται, ὅταν παρέλθῃ ἄνευ τῆς παρασκευῆς
φαγητῶν). γ) Ἐκεῖνος διὰ τὸν ὅποιον δὲν ἔχουν μαγει-
ρεύσει Ἄνδρ.: *Ἐμεινε ἀμαέρυτος.* 2) Ἐνεργ. ὁ μὴ
μαγειρεύσας Ἄνδρ. Ἰμβρ. Σύμ.: *Πέρασα μὲν ἄβδουμάδα*
ἀμαγείρυντους Ἰμβρ. Ἡ σημ. καὶ μεσν. Πβ. Παχυμ. (ἐκδ.
Βόννης) 2,88,4 «πρόεδρος ὁ ἐξ ἀμαγειρεύτων Νικόλαος»
ἦτοι ἐκ τῶν μὴ μαγειρευόντων πλέον, ἐκ τῶν ὑπὸ σύνταξιν
μαγείρων.

ἀμάγευτος ἐπίθ. πολλαχ. ἀμάευτος Πόντ. (Τραπ.
Χαλδ. κ. ἄ.)

Τὸ μεταγν. ἐπίθ. ἀμάγευτος.

Ὁ μὴ ὑποστάς τὴν ἐπίδρασιν μαγείας, ὁ μὴ μαγευθεὶς.

***ἀμαγίσσωτος** ἐπίθ. ἀμαίσσωτος Πόντ. (Τραπ.
Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *μαγισσωτός <μα-
γισσώνω.

Ὁ μὴ καταληφθεὶς ὑπὸ μαγισσῶν ἦτοι ἐξωτικῶν πνευ-
μάτων, ὁ μὴ προσβληθεὶς ὑπὸ σεληνιασμοῦ ἢ μανίας.

ἀμαγλίνιστος ἐπίθ. Κρήτ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *μαγλίνιστός <μαγ-
λινίζω.

*Ἀξεστός, ἀνομάλιστος: *Πέτρα ἀμαγλίνιστη.*

ἀμάδα ἢ, *σημάδα* Θεσσ. (Ἀιβάν. κ. ἄ.) Στερελλ.
σαμάδα Πελοπν. (Γορτυν.) Στερελλ. (Παρνασσ.) *θαμάδα*
Στερελλ. (Αἰτωλ.) *τοαμάδα* Κυδων. Σάμ. *ἀμάδα* σύνηθ.
ἀμπάδα Πελοπν. *ἀβάδα* Μέγαρ. *λαμπάδα* Ἐλευσ. *λαβάδα*
Σύμ. *ναμάδα* Μακεδ. (Κοζ. κ. ἄ.) *ἀμάζα* Πελοπν. (Κα-
λάβρυτ. Κλουτσινοχ. Κυνοῦρ. Σουδεν.) *ἀμάτζα* Πελοπν.
(Γορτυν. Μαντίν.) *ἀμάντζα* Πελοπν. (Λάστ. Μαντίν.
κ. ἄ.) *ἀομάδα* Ζάκ. Ἰων. (Κρήν.) *ἀλμάδα* ἄγν. τόπ.
ῥμάδα Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.) Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Μακεδ.
(Χαλκιδ.) κ. ἄ. *σιωμάδα* Ἡπ. Πελοπν. (Βασαρ. Γορ-
τυν. Λακεδ. Τεγ.) *ῥιουμάδα* Πελοπν. (Κυνοῦρ. Μαντίν.)
ῥωμάδα Πελοπν. (Καλάβρυτ. Κυνοῦρ. Μαζαίικ. Μαντίν.
Οἶν.) *δουμάδα* Ἡπ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) *ὠμάδα* Ἡπ.
Θράκ. (Ἐπιβάτ. Σαρεκκλ.) Παξ. Τήν. Χίος κ. ἄ. *οὐμάδα*
Δαρδαν. Ἡπ. (Ἄρτ. κ. ἄ.) Θράκ. (Αἰν. Μάδυτ.) Μακεδ.
(Χαλκιδ. κ. ἄ.) *γουμάδα* Μακεδ. (Θεσσαλον.) *νουμάδα*
Μακεδ. *λωμάδα* Ἡπ. Μακεδ. (Καστορ.) *λουμάδα* Α.Ρου-
μελ. (Φιλιπούπ.) Ἡπ. (Ζαγόρ.) *ὠλμάδα* Ἰων. (Βουρλ.)

Ἐκ τοῦ τύπ. *σημάδα* παρὰ τὸ *σημάδι* ἐγεννήθη ὁ
τύπ. *σαμάδα*, ἐκ δὲ τῆς αἰτιατ. τοῦ πληθ. *τοῖς σαμά-*
δες νομισθέντος τοῦ σ ὡς ἀνήκοντος εἰς τὸ ἄρθρον προ-
ῆλθεν ἐκ κακοῦ χωρισμοῦ *τοῖς ῥαμάδες*, ὅθεν ἔπειτα
ἢ *ἀμάδα*. Ἰδ. ΣΔεινάκ. ἐν Ἀθηνᾶ 42 (1930) 262. (Κατὰ
Κορ. Ἄτ. 1,286 ἐκ τοῦ ἀπωμάδες-ὠμάδες, ὁ ἐκ τοῦ
ἀπ' ὦμον, δι' ὃ πβ. ἀρχ. *κατωμάδιος*, κατὰ δὲ ΓΧα-
τζιδ. ΜΝΕ 2,399 ἐκ τοῦ ὀμάδα). Ἡ λ. καὶ παρὰ Γερμ.
Διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ π παρὰ τὸ μ εἰς τὸ ἀμπάδα πβ.
τὰ ὅμοια ἀμασκάλη-ἀμπασκάλη, καμουχᾶς-καμ-
πουχᾶς κττ. Τὸ *σιωμάδα* ἴσως ἐκ παρετυμ. πρὸς τὸ
ἱσιωμα, ἐκ δὲ τοῦ *τοῖς σιωμάδες* ἐκ κακοῦ χωρισμοῦ
τὸ ὠμάδα.

1) Συνήθως κατὰ πληθ., παιδιὰ ποικίλλουσα κατὰ
τόπους, τῆς ὁποίας ὁ συνηθέστερος τρόπος εἶναι ὁ ἐξῆς.
Δύο ἢ καὶ περισσότεροι ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σημείου ρίπτουν
μικρὰς λιθίνας στρογγύλας καὶ ὁμαλὰς πλάκας κατὰ λιθί-
νου στόχου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θέτουν συνήθως νομίσματα.
Ὁ ἐπιτυγχάνων διὰ τοῦ κτυπήματος νὰ ἀπομακρύνῃ ὅσον
τὸ δυνατόν περισσότερον τὸν στόχον καταρρίπτων μὲν τὰ
ἐπ' αὐτοῦ νομίσματα, προσπαθῶν δὲ νὰ μὴ τὰ διασκορ-
πίσῃ, λαμβάνει ἐκ τούτων ὡς κέρδος ὅσα εὗρισκονται
πλησιέστερον εἰς τὴν ἀμάδα του παρὰ εἰς τὸν στόχον.
Ὅταν ἡ παιδιὰ δὲν εἶναι κερδοσκοπικὴ, οἱ ἡττημένοι περι-
φέρουν τοὺς νικητὰς βαστάζοντες ἐπὶ τῶν νώτων σύνηθ.:
Παίζουμε τοῖς ἀμάδες σύνηθ. Συνών. *ἀμαδέλλα*, *ἀμα-*
δίτσα. 2) Καθ' ἑνικ., ὁ ἐν τῇ ἀνωτέρῳ παιδιᾷ κατὰ
τοῦ στόχου βαλλόμενος δισκοειδὲς λίθος ὁ καὶ ἐν ἄλλαις
παιδιαῖς χρησιμοποιούμενος σύνηθ.: *Παροιμ. Ἡ ῥ' ἢ πέ-*
τρα τὴν ἀμάδα (ἐπὶ πονηροῦ εὐρόντος ἀντάξιον ἑαυτοῦ σύν-
τροφον) Ζάκ. Πελοπν. (Μάν. κ. ἄ.) Σκῦρ. 3) Μέγας καὶ
σκληρὸς βῶλος ἀργιλώδους ἀγροῦ Πελοπν.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Ἀμάδες Χίος*

ἀμαδάκι τό, ἀμάρι. ἀμαδάτοι Κύθν.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀμάδα διὰ τῆς παραγωγικῆς
καταλ. -άκι.

Μικρὸς ἐπίπεδος λίθος χρησιμοποιούμενος εἰς διαφό-
ρους παιδιὰς. Συνών. *ἀμάδι*.

